

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Quirina
Titel: Broers en zusters
Druk: 1
24 blz.

Dit verhaaltje verplaatst ons in het gein van Ds. Kanters. Bij de behandeling van de gelijkenis der talenten wekt hij zijn kinderen op, te onderzoeken, welke gaven zij bezitten en leert hun, hoe ze die moeten gebruiken. Tot nadenken en handelen geleid, beijvert zich een ieder om, door hulpvaardigheid anderen ten zegen te zijn: de oudste leert een armen jongen het teekenen, een jongere broer wint de harten door vriendelijkheid, het oudste meisje is het zonnetje in huis en de kleintjes betoonen groote liefde. De gedachte, dat ieder eigenaardige gaven heeft ontvangen, maar hoe juist de talenten, die we hebben, vaak worden voorbijgezien of soms verkeerd gebruikt, is uitnemend. Meestal worden buitengewone dingen: muziek, schilderkunst, enz. als talenten beschouwd en vergeten we de gewone: gezondheid, vriendelijkheid, opgeruimdheid e.d.g. Dat is de goede zijde van dit boekje; daartegenover staat, dat er niet genoeg nadruk wordt gelegd op onze verantwoordelijkheid tegenover God, aan wien wij rekenschap van het gebruik onzer talenten moeten geven. Uit godsdienstig oogpunt beschouwd, is het wat oppervlakkig. Er is iets gemaakt godsdienstigs in. Ook is in dit verhaal veel onnatuurlijks. Boekenkinderen zijn de kleintjes van 6-8 jaar, die vragen of ze al hun geld moeten weggeven en dat ook willen doen, alleen op commando van hun oudsten broer, zonder vader of moeder te raadplegen. Waar wordt het in 't dagelijksche leven gezien, dat zulke jonge kinderen met hun geld in den zak loopen en het weggeven aan een dronkaard? Welke kinderen zullen weigeren iets te gebruiken, wijl ze meenen, dat de juffrouw, die 't hun aanbiedt, arm is? Laten onze auteurs toch beter het werkelijke leven bestudeeren, voordat ze de echte kinderen met zulke "heilige boontjes" komen vervelen! Dit boekje ziet er met zijn gekleurden omslag bekoorlijk uit. De letter, waarmee het is gedrukt, is zeer duidelijk. Zonder reden zijn tal van woorden cursief. Af te keuren is het gebruik van platte spreektaal: maggen, niks, rematisch. "Heer" en "Heere" worden afwisselend gebruikt. De titel zegt niets; hij geeft de hoofdgedachte van dit verhaaltje niet weer. Om het onnatuurlijke en de weinige actie in dit verhaal kunnen wij het slechts zeer matig aanbevelen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1916
